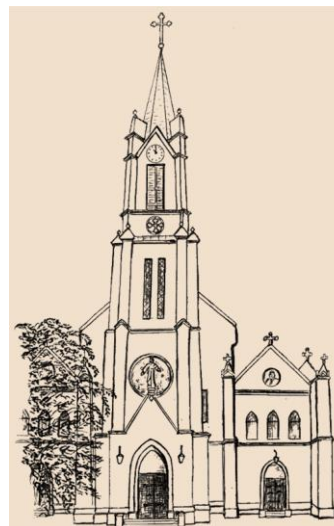

Főplébániai Hírlevél

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2026. szeptember 13, tanévkezdet
Útravalók az ősze

Egek Királynéja őrző köpenye alatt

Hála Istennek annyi jó dolog történik a plébániánkon, hogy újból megtelt vele egy újság. De aztán sok olyan dolog is van, amit oda kell vinnünk Szűz Mária Egek Királynéja őrző köpenye alá, vagy a tenyerébe helyezni. Ilyenkor foháskodjuk: Mária segíts!

Hálát adunk a sok jól lezajlott nyári eseményért. Egy válogatás olvasható, nem a teljeség az alábbi cikkekben. Válogatás, mert nem minden plébánia rendezvényről, táborról jött beszámoló, cikk.

Öröm a lelkiek mellett, hogy megjavultak harangjaink. Már csak egy szólt a 4-ből. Hála Istennek csak 3-at hallotok, mert a 4. harangot a lélek harangot most nem kellett megszólaltatnunk. 1,7. millió Ft volt javításuk.

Öröm, hogy az évi tetőjavítás megtörtént. A bádógok, palák, lefolyók évi nagyjavítása 2,1 millió Ft volt.

Plébánia napi mise Bodajkon

Fél öröm, hogy az orgona nagyjavítása valahogy nem akar befejeződni. Annak idején, 15 éve, amikor az orgonát át építettük, alkatrész hiány miatt lemaradt a játszóasztal befejezése, és a vele járó kisebb munkák. Most a tisztítás, újra hangolás, javítások mellett a fő szempont a

játszóasztal befejezése lett volna. Egyedi tervezés. Aki tervezte, már nem a szakmában van, mert orgonából nem tudott megéni. De, mint egyedi tervezés, csak ő tudja, mit, hogyan tervezet, végzett. Mindig új időpont van, évek óta, hogy hamarosan befejezi, de valahogy csak ígéret volt. Ezen nyáron is mindig a következő hét, de a nyár elmúlt.... Ha októberre sem végzi el, akkor talán végleg így marad az orgonánk.

Ősre is lesznek programok.

Ha végre elkészül az orgona: orgona avatás és koncert.

Egyháztanács, képviselőtestület választás a következő 5 évre.

A mostani képviselőtestület mandátuma ez évben lejár. Minden plébániai csoporttól, imacsporttól várunk egy-egy jelöltet, a mostani, jelenlegi egyháztanács tagokon kívül. Kérjük szeptember végéig megnevezni a csoport jelöltjét! Jelölt az lehet: aki:

aki 18 év feletti, és 70 év alatti, maximum 69.9 éves

aki volt béralkalmazott, és életállapota megfelel az egyházi előírásoknak, példás életvitelű, ide jár templomunkba, aktív tag a plébániánkon, ide fizet egyházi hozzájárulást, egy családból csak 1 fő.

A jelölésről, választás folyamatáról folyamatosan tájékoztatjuk a kedves híveket. És persze a jelöltekről, egyháztanácsról lesz egy rendkívüli Főplébániai Hírlevél egy hónap múlva!

Az adventi-karácsonyi programokról a következő lapszámban írunk!

Egek királynéja, Mária segíts! Jézusnak szent anyja, Mária segíts!

Ó segíts mirajtunk, kik hozzád sóhajtunk, Mária segíts!

Nyári hittanos tábori élményeim

Idén nyáron két táborban is részt vettem: a napközis táborban és az ottalvós táborban is.

A napközis táborban voltunk a Margitszigeten, ahol métáztunk és bejártuk a sziget nagyrészét. Kedden volt az állatkerti nap, ami nekem különösen tetszett, mert nagyon szeretem az állatokat. Kis csoportokban jártuk körbe az Állatkertet. A következő napokban voltunk még a Leányfalui strandon és a Mátyás templomban is. Az utolsó napon a nagy hőség miatt a plébánián maradtunk: moiztunk, vízipisztoly-csatát tartottunk és vízibombáztunk. A legjobban a strandolás tetszett, mert a melegben jól tudunk hűsölni.

Az ottalvós tábor Magyarhertelenden volt. Első nap, amikor odaértünk a hosszú út után már

mentünk is rögtön strandolni. A következő napok programjai között volt kirándulás, kézműveskedés, éneklés, sok strand, misék, Mesemúzeum és kürtöskalács sütés. Jó meglepetés volt, hogy indulásnál mindenki névre szóló kulacsot kapott. A tábor utolsó estéjén tábortűzet gyújtottunk, ott énekeltünk és vidám programokkal búcsúztunk a tábortól. A nénik, akik velünk jöttek sok-sok finom étellel – például közel 200 palacsintával – gondoskodtak rólunk. Nagyon jó volt, hogy ott volt sok barátnőm, akikkel egy jókedvű hetet tölthettem el együtt.

Hálás vagyok mindenkinek, aki ezeknek a táboroknak a megszervezésében részt vett!

Izgatottan várom a jövő évi táborokat a napközis és a családos tábor is! - Pirositz Dorka

Medjugorje

(ahol még a graffiti is Szűz Máriát ábrázolja)

Testben híztam másfél kilót...

Hogy lélekben mennyit, azt a még előttem álló idő fogja eldönteni.

Mi zárandokok, akik ott voltunk, azt a korosztályt képviseltük, akik még tudják, hogy van élet mobiltelefon és internet nélkül is. Sőt...

Akkor talán még több idő, mód és lehetőség volt a velünk történeteket végig gondolni, megrágni. Ha magunkban szerettük volna ezt megtenni, úgy intéztük, hogy ne zavarjon senki. Ha szükségét éreztük valakivel megosztani, akkor ennek a módját is megtaláltuk. És valahogy mindig eljutottunk a dolgok elejétől a végéig! Minderre ma is szükség van. Lenne! Sőt...

Azonban nem kell nagyon kétségbe esni, mindezt most is meg lehet csinálni! Ennek egy remek módja például, hogy felülünk egy buszra és elzarándokolunk Medjugorjeba. Ugyan némi mobiltérő arrafelé is van, de itt érezhetően más erő az úr! Vissza lehet zökkenni abba az emberi tempóba, mikor még nem volt annyi digitális zaj körülöttünk, és itt a világi nyüzsgés is csak a bazársorra koncentrálódik. Van valami „természetes vadság” abban, hogy az Egyház még nem ismerte el az itteni jelenések hitelességét, de ide irányuló hivatalos zárandokutak szervezését már engedélyezte. Medjugorje talán még nem tart ott, mint azon helyek, ahova már jobban betette a lábát a zárandokipar.

Bár jómagam 38 év után jutottam el ide újra, és bizony történetek azóta változások, azért itt még mindig lehet csöndes, nyugodt zugokat találni. Itt meg kell dolgozni azért, hogy eljuss a legszentebb helyekre. Aki végig ment az ide vezető köveken (szándékosan nem utakat mondtam) már azért hálát adhat, hogy épségben megúsza. Itt az

őrangyalok napi 24 órás szolgálatban vannak munkaszüneti és pihenőnapok beiktatása nélkül.

Az már önmagában csoda és valamilyen folyamatos jelenlétre utaló jel, hogy nincs szükség állandó orvosi ügyeletre a zárandokösvények mentén. Nincs adatom róla, de valószínű, hogy országos átlagban sem kiemelkedő a medjugorjei végtag-zúzódásos és töréses esetek száma. Pedig itt az adott területre eső lehetőségek mind „járdafelületekben”, mind az azokat igénybe vevők számában messze átlagon felüliek. Csoportunkból is páran összeszedtek ilyen-olyan foltokat, de mindannyian épségben értünk haza.

Mikor itthon kirándulni megyek, természetes, hogy az ösvényen szembejövőknek, vagy éppen velem egy irányban haladóknak köszönök. Alapvető emberi dolognak tartom. Itt Medjugorjeben, ha ezzel próbálkoztam legtöbbször egy kedves mosolyt, vagy egy barátságos intést kaptam válaszul egy olyan kéztől, melyre rózsafüzér fonódott. Ha messziről hallottam előre, hogy a szembejövő vándor dúdol vagy motyog magában, akkor már köszönésképe gesztussal sem zavartam, csak mosolyogtam rá, hiszen imádkozott. Szívmelengetőek voltak ilyenkor a viszontkacsintások.

A bazársor kivételével az ilyen alakok magától értetődően hozzátartoznak az utcaképhez. Ebből is érezni, hogy különleges helyen vagyunk. Mint ahogy olyat sem látni mindenhol, hogy egy mezőn átvezető földút éjszaka ki van világítva és azon folyamatosan kisebb-nagyobb csoportok áramlanak imádkozva ide-oda. Nagyjából a templom környéke és a Jelenések-hegye között. Szentségimádás Medjugorjében...

Nem lehet elmondani! Át kell élni!

Egyszer langymeleg mediterrán nyári este; az alkonyi fények különleges színekre festik a templomot, és a lágyan hömpölygő zenét a fejünk felet köröző fecskék csivitelése teszi magasztosan teljessé. Ja, és 8-10 ezer ember ül néma csöndben...!

Máskor a nyakunkba szakadt égi áldás elől a templomba menekült ázott tömeg nyájelege. Itt tényleg érezni lehetett, hogy „ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt. 18,20)

Nem gondoltam volna, hogy két gitárból és egy szál hegedűből ilyen hangokat, dallamokat ki lehet hozni. Arról pedig nem beszélve, hogy a lágy dallamokkal átszőtt szakaszok és a teljes szilencium tökéletes arányban álltak egymással. Sokfelől jöttünk össze, de a közös cél, a közös zötykölődés szó szerint és átvitt értelemben is összerázott bennünket.

Köszönet mindenkinek! - Istennek legyen hála!

Bleicher Imre:

a krizevacsi „30”-as, aki máris visszamenne

A Nagyszülők és az Idősek 6. Világnapja

Július utolsó vasárnapján ünnepeljük világszerte a nagyszülőket és az időseket. 2021-ben Ferenc pápa kezdeményezésére történt e napnak a hivatalossá tétele. A Katolikus Egyház a nekik szentelt világnapot idén július 26-án ünnepelte. Így volt ez a mi gyülekezetünkben is.

Az ENSZ Közgyűlés határozata nyomán 1990 óta, minden évben október elsején tartják az Idősek Nemzetközi Világnapját, s az Egyesült Államokban is beiktattak egy szép odafigyelést az öregekre: 1978 óta szeptember első vasárnapján tartják a Nagyszülők Napját.

Szaporodnak az idősekre figyelő ünnepek, s ez pontosan jelzi, hogy az idősek száma világszerte növekedik. Ezen alkalmak, az őket érintő kérdésekre hívják fel a politikusok, az intézmények és a családtagok, hozzátartozók figyelmét.

Nagyon sok ember életében jelen van a magány az elfeledettség, és az elesettség, amikor úgy érzi, hogy senki sem törődik vele, és élete senkinek sem fontos. Ezek fájdalmas érzések, és sajnos fájdalmasan sok ember közös tapasztalata, s köztük nem kevés a szépkorú. Mindenkinek szüksége van – életkortól függetlenül, csecsemőtől az aggastyán korig – arra, hogy odafigyeljenek rá, hogy öröm, jószagos szavak, szerető érintések és emberek közelsége, szeretete vegye körül. A mai, felgyorsult, darabjaira hulló világunkban egyre jobban igényeljük a családunkhoz, a közösségeinkhez tartozást, hogy megerősödjünk a tudatban: ránk is szükség van, nem csak megoldandó feladat terhe vagyunk a szeretteinknek és a társadalomnak. Mindannyian szeretnénk hinni, hogy életünknek értelme van, hogy a szeretetből fakadó tetteink, a jószág, amit megéltünk, nem tűnik el nyomtalanul. A szívünk tiltakozik az ellen a gondolat ellen, hogy mindaz, ami igazán szép bennünk, egyszerűen semmivé lehet. A szeretet, amellyel szeretteinket szeretjük: a házastársunkat, a gyermekeinket, az unokáinkat, akik felvidítják napjainkat – nem csökken, amikor erőink fogynak.

A megemlékező mise hangulatában és üzenetében Leó pápa szavaival erősített bennünket hitünkben, hogy az Úr szeret minket, tekintetét mindig rajtunk tartja, még akkor is,

amikor úgy tűnik, éjszaka van... a tenyerében tart minket és megsimogatja fáradt, megöregedett arcunkat. Előrehaladott korban, amikor egyre gyakrabban merülnek fel a fenti kérdések és gondolatok, egyre több időt találhatunk a lelki élet intenzívebb megélésére: oltalmat és gyógyító írt lelhetünk a törekénységünkre, a rászorultságunkra, mert Hozzá mindig fordulhatunk, Előtte megnyithatjuk a szívünket, Tőle mindig tanulhatunk, Ő nyugalmat és erőt ad – s ennél értékesebb, becsebb ajándék nincs széles e világon!

Szépkorúak Bodajkon. 90+ éves résztvevők

Szép énekekkel, imákkal, emelkedett hangulatban léptünk ki szeretett templomunkból, s biztosak voltunk abban, hogy ez a nap ösztönzés volt mindenki számára, különösen a fiataloknak, hogy újra gyakorolják azt a szép szokást, hogy meglátogatják nagyszüleiket, a család idős tagjait, s azokat is, akiket senki sem látogat. Sohasem volt ilyen magas az időskorúak száma. - Czibak Ilona

Adj Urunk erőt az időseknek, hogy örömmel végezzék be a hozzád vezető útjukat. Add, hogy soha ne szenvedjenek hiányt családjuk szeretetében és elismerésében, az önfeláldozás egész életük során tett tanúságtételéért. Ámen. Áldj, őrizz minket édes Jézusom, - Hogy találkozzunk Nálad egykoron. - Vezess, erősíts, oltalmaz, - A végső órában irgalmaz!

Esküvőnk az Egek Királynéja Templomban

A pünkösdi ünnepkör után az augusztus végi templombúcsúig a vakációzások, szabadságolások miatt egyházközségünk kisebb létszámmal ugyan, de nem kevesebb hittel és lelkesedéssel vesz részt az évközi szentmiséken és liturgiákon. Az idei forró nyár júniusának utolsó szombatján, Szent László király ünnepén számunkra azonban az egyik legemlékezetesebb eseménynek adott helyt templomunk, mivel ezen a napon Isten színe előtt örökre összekötöttük életünket feleségemmel, Renner Annával. Bár az esküvő volt a fénypont, de mint minden szentség felvételét, házasságkötésünket is hosszabb út előzte meg.

Valamivel több mint egy évvel ezelőtt, a Dolomitok csodálatos vidékén túrázva, a Seceda 2516 méteres csúcsát vettük irányba, amikor a kellemes hűvös szellővel lágyított napsütéses időt egyik percről a másikra felváltotta a hegy miatt felemelkedésre kényszerülő légtömegből kialakult sűrű, zivatarfelhő és az eddigi jó időt heves zápor, jégeső váltotta fel. A hegyoldalon mászva felfelé pillanatok alatt csuromvizek lettünk és a csúcsra érve a sűrű felhőtől semmi nem maradt a kilátásból. Gyorsan visszafelé vettük az irányt, majd némi eltévedés, fázás és hosszas gyaloglás után az első rifugióban találtunk menedéket. A császármorzsa elfogyasztása után az eső alábbhagyott, és elérkezettnek láttuk az alkalmat, hogy elinduljunk lefelé, a biztonságos otthonunkhoz vezető úton. Ahogy kiléptünk a menedékház ajtaján, olyan hirtelenséggel, ahogy a zivatar jött, kisütött a Nap, és meleg sugarai azonnal megszáritottak minket. Annával szótlanul egymásra néztünk és mindketten tudtuk, hogy mi fog következni: ismét elindultunk fel a csúcsra, immáron másodjára, hogy most már lássunk is valamit abból a gyönyörű kilátásból, amiért jöttünk. Persze azt Anna nem tudhatta, hogy utunknak más célja is van: ott lapult ugyanis a zsebemben az a gyűrű, amivel formálisan is kérem őt életem párjának. Azt hiszem, a lánykérés történetét mindketten azért hordozzuk ennyire erősen magunkkal, mert annak szimbolikája maga az Élet: jöjjenek bár zivataros, viharos idők, mikor reszketünk és fázunk, mi kitartunk egymás mellett, segítjük és támogatjuk a másikat, így joggal bízunk abban, hogy eljön a Fény, és újra ránk ragyog.

A jegyesélet egyik meghatározó időszaka a házasságra felkészítő jegyesoktatás, melyet plébániánkon hat másik párral közösen végeztünk el. Zoltán atya vezetése mellett közösségünk házaspárjai avattak be a házaselet rejtelmeibe, hétről hétre egy megadott témát beszéltünk át a meghívott párokkal. Volt szó egymás elfogadásáról és az alkalmazkodásról, a gyermeknevelésről és gyermekvárásról, a

kihívásokról és sok másról is. Azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy hálásak vagyunk Nektek, kedves előadók, hogy nyitottsággal, őszinteséggel beszéltetek nekünk a saját lelki és személyes élményeitekről! Sok új nézőponttal találkoztunk, és persze sok olyat is hallottunk, amit már fejben mind tudunk, de személyes érzéseitekkel, hiteles elbeszélésekkel közelebb hoztátok hozzánk.

A felkészülés után érkezett a nagy nap és a hőkupola tetőzése sem tudta beárnyékolni annak boldogságát. Hámori Gergő kántorunk csodálatos orgonajátéka mellett bevonultunk Templomunkba, s bár hétről hétre megtesszük ezt az utat, mégis a belsőkapuhoz érve, édesanyámmal a jobbomon, egy teljesen más érzés töltött el, mint a mindennapokban. Tudtam, hogy ez alkalommal minden megváltozik, és legközelebb ugyanezt az utat már házasemberként, új néven, új családdal és egy életre szóló ígérettel a zsebemben fogom megtenni. A mindenemet átjáró meghatottság, hála és szeretet mellett a ránk tekintő rokonok, barátok biztató mosolya és Zoltán atya megnyugtató jelenléte kísért el a feldíszített oltárhoz. A teljes nyugalom azonban akkor szállt le rám, mikor megláttam közeledni azt, akivel úgy érzem, az Úr egymásnak teremtett minket: Annát. A házasságkötés szertartását a rokonok, barátok felolvasásai és Zoltán atya csodaszép, személyre szóló homíliája tette különlegessé. A szentségben és az Eucharishtiában jelenlévő Úrjézus tette tökéletessé napunkat, és azóta is minden alkalommal mikor ujjainkra pillantunk, és megcsillan az atya által megáldott gyűrű, eszünkbe jut e szent pillanat, mikor egymásnak örök hűséget esküdtünk.

Köszönetet mondunk Zoltán atyának, Gergőnek, Mihályi Gyula sekrestyésünknek, Végh Gabinak a díszítésben nyújtott segítségért, minden megjelent vendégnek, a tanúknak, koszorúslányoknak és családunknak, barátainknak a támogatásért. Hálát adunk az Úrnak, hogy egymáshoz vezetett minket, és kérjük bőséges áldását házasságunkra, közös életünkre. - Renner-Kis Krisztián

Találkozásaim a Szűzanyával 2026-ban

A következő három cikkben szeretnék összekapcsolni három eseményt, amely más-más módon segített abban, hogy lélekben találkozhatunk a Szűzanyával és érezzük az Ő közelségét és gondviselő jóságát.

1/ Medjugorje - zarándokút 2026.június 8-12

A cikknek ezen része elsősorban nem egy úti beszámoló- a programok és helyek leírása - hanem leginkább a lelki és spirituális élmények megosztása az olvasókkal.

„Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom” Horvát nyelven így hangzanak a mi Urunk Jézus Krisztus által tanított- „Miatyánk....” imádságunk mellett- a legtöbbször mondott imánk, az „Üdvözlégy Mária „első sorai, amelyek egyben a Boldogságos Szűz Mária Szent Olvasójának titkait is bevezetik”

A Rózsafüzér imádságot naponta legtöbbször egyedül végzem. Szép hagyomány a Rózsafüzér társulat, ahol kisebb csoportokban imádkoznak és cserélik a szent titkokat tartalmazó képeket. Felemelő lelki élmény volt, hogy a különböző országokból összegyűlt zarándokok a szerzetesekkel együtt több ezren a saját nyelvükön imádkoztak. A nyelvek ugyan különbözőek voltak, de mindannyiunkat összekötött és egybekapcsolt a Medjugorjei Szűz Mária, akinek érezhettük a jelenlétét, amely valóságos lelki örömmel töltött el.

A Rózsafüzér imádság után este 7 órakor szentmisét hallgathattunk, amelyet minden nap más és más szerzetes atya celebrált, és mi örömmel láttuk, hogy a szentmisén plébánosunk Zoltán Atya is koncelebrált. A szentmisébe aktívan be tudtunk kapcsolódni, mert a megfelelő technikai eszköz segítségével magyar nyelvű fordítás is volt. Ily módon minden alkalommal hallhattuk Máté evangéliumának egy- egy részéhez kapcsolódó szentbeszédeket, amelyek nagyon mély gondolatokat tartalmaztak és figyelemfelhívóak voltak.

Este 8 órától egy órás Szentségimádásra került sor minden nap, szintén a szabadtéri oltárnál. Ez az imával, szentmisével és szentségimádással eltöltött három óra, óriási lelki töltekezést adott és minden nap fáradtan, de nagy- nagy lelki békével tértünk nyugovóra a gondosan összeállított napi programok után a kitűnően megválasztott szállásunkra, ahol mindig kedvesen fogadtak és gondoskodtak arról, hogy örömmel jöjünk vissza. A napközben meglátogatott helyek egyszerre tartalmaztak spirituális élményt, látnivalókat és kikapcsolódást, megvolt tehát a megfelelő kiegyensúlyozottság.

A Jelenés hegyére nem kiépített turistaút vezetett, hanem zarándokoknak való, kövekkel és sziklával teli meredek emelkedő. Az út nem volt hosszú, de annál inkább neheztett. A hegy tetejére érve megláthattuk a Medjugorjei Szűz Mária

szobrát és csendes imával járultunk Égi Édesanyánkhöz.

A Kravicai vízesésnél a bátrabbak csobbanhattak a 17-18 fokos vízben, amellet, hogy maga a vízesés is szép látványt nyújtott.

Bosznia Hercegovina ahol - a medjugorjei kegyhely is található- több nemzetiségű, több vallású ország. A bosnyák, a horvát és szerb népcsoport gyakorolja a saját vallását. Ennek megfelelően élnek muszlim, katolikus és ortodox keresztény hívők az országban.

Ezt tapasztalhattuk meg Blagajban a dervis kolostor bejárásakor és Mostarban az épített környezetben, ahol templomokat és mecseteket együtt láthattunk. Nem szeretnék megfélekezni a mostari Öreg Hídról, amely a világörökség része. A helyreállított hidat a balkáni háborút követően magyar utász katonák emelték vissza az eredeti helyére a Neretva folyó fölé.

Nem lehet megfélekezni Mostar legjobb bureküzijéről sem, ahová Zoltán atya elvitt bennünket és tényleg nagyon finom volt az erre a vidékre is jellemző burek.

Minden nap amikor visszaérkeztünk Medjugorjéba olyan érzésem volt, mintha haza érkeznénk, ahol vár bennünket valaki, aki nem más, mint a Szűzanya.

Hazafelé Horvátországon keresztül haladva, útközben Verpricben Mária kegyhelyet látogattunk meg, ahol csodálatos környezetben szabadtéri oltárnál mutatott be szentmisét Zoltán Atya.

Tudjuk, hogy azóta történtek szomorú dolgok a zarándokhelyen és tragédia történt a zarándokhelyről hazafelé tartó lengyel zarándokokkal, így mindaz amit közösen átélhettünk a zarándoklatunkon különös kegyelmi ajándéka Istennek. Mi, akik ott voltunk egy halk imát mondjunk el az elhunyt lengyel zarándokok

lelki üdvéért, de még azért a személyért is, aki megszentségtelenítette Szűz Mária szobrát és meggyújtotta a Szent Jakab templom szabadtéri

oltárát. Jézus szavaival „Bocsáss meg nekik Atyám, mert nem tudják mit cselekszenek.”

2/ A Boldogágos Szűz Mária Királynő ünnepe

Egek Királynéja templomunk búcsúja - augusztus 22. utáni vasárnap.

Plébániánk hívő közössége mindig nagy várakozással tekint a templombúcsúnk elé. Különösen így volt ez a mostani alkalommal, amikor is Fábry Kornél püspök atyát várunk, hogy eljöjjön hozzánk és velünk ünnepelje Szűz Mária Királynő ünnepét. Ez a nap újabb találkozást jelentett számomra a Boldogságos Szűz Máriával. Akik Fábry Kornél atyával közösen követik a Biblia 365 podcastet, már jól ismerhetik püspök atyát. Most Szűz Mária életének főbb állomásait a prédikációjában nagyon szemléletesen jelenítette meg az **Újpesti Egek Királynéja** kezdő betűivel.

Ú - Újratervezés.

Mária élte a mindennapi életét, úgy ahogy más názáreti lányok is élték. Egyszer csak megjelenik Gábor Angyal és azt a hírt, hozza Máriának hogy „Áldottabb vagy Te minden Asszonynál...” Ez bizony újragondolást és újratervezést igényelt. Mária nem kételkedett az Angyal szavában, de kérdezett „hogyan történhetik mindez, amikor férfit nem ismerek ?...” Mária kész volt és képes volt újratervezni az addigi életét. Mi is legyünk képesek nyitottnak lenni és akár újratervezni az életünket, ha Isten megszólít bennünket, hangzott el a szentbeszédben.

E - Engedelmesség

Amikor Mária a kérdésére megkapta a választ, hogy „A Szentlélek száll rád és a Magasságbeli borít be árnyékával...” Mária az Isten iránti engedelmességgel így válaszolt: „Íme az Úr szolgálója vagyok, történjen velem a te ígéd szerint” Ez engedelmesség legyen a példánk, amikor halljuk Isten szavát ne kételkedjünk, hanem engedelmeskedjünk mi is a mindennapi életünkben és tudjuk azt mondani amit Mária hogy történjen úgy ahogyan azt a Mindenható akarja, még akkor is ha az emberi felfogásunk szerint az pillanatnyilag nem kedvező számunkra.

És a harmadik:

K - Kitartás

Az előző gondolatot tovább fűzve Püspök atya arra hívta fel a figyelmünket, hogy Mária mindvégig kitartó volt. Kitartó volt amikor a gyermek Jézust három napig keresték és templomban találták meg, kitartó volt Jézus nevelésében és kitartó volt amikor a kereszttel osztozott Jézus fájdalmában. A szeretett tanítvánnyal együtt nem veszítette el a hitét és emlékezett arra hogy a Fia mondotta: harmadnapra feltámad a halálból. Mária kitartó volt és hosszú távon be tudta osztani az erejét a legvégsőig amikor a szívét átjárta a fájdalom töre.

Püspök atya figyelmeztetett, hogy nekünk keresztényeknek ebben is követnünk kell Mária példáját. Nem sprinterként kell élnünk az életünket rövid távú előnyökért, hanem hosszú távra kell terveznünk- mint a maratoni futó- akinek jól kell beosztani az erejét, hogy célba érjen. Minden nap készen kell állni a hívó szóra nemcsak a halálos ágyon mert honnan tudhatnánk, hogy lesz halálos ágyunk.

Nagyon elgondolkodtatóak voltak ezek a szavak és azt hiszem a szemléletes prédikáció mindannyiunk számára felejthetetlen lelki útravalót adott.

Külön öröm és megtiszteltetés volt, hogy ezen az ünnepnapon együtt áldoztathattam Püspök Úrral és Zoltán Atyával. Felemelőek voltak a himnuszok, a régi Mária ének a „Boldog Asszony Anyánk” és az ünnepélyes kivonulás.

Öröm volt nézni, hogy rekordszámú hívő vett részt a szeretetvendégségen az agapén, ahol Zoltán Atya és a segítő asszonyok mint oly sokszor most is nagyon kitettek magukért. Köszönet és hála mindezért.

Hálát adhatunk Istennek, ezért a szép búcsúi ünnepünkért. Kérjük az Egek Királynéja közbenjárását és pártfogását hívő közösségünkért.

3/ Plébániai nap - Szeptember 5.

Bodajk Segítő Szűz Mária kegytemplom

A Jóisten kedvező időt adott számunkra így minden előzetesen meghirdetett programot le tudtunk bonyolítani.

Amely miatt ezt a plébániai napot is a Szűz Máriával való találkozásként élhattuk meg akik részt vettünk, az maga a hely a Segítő Szűz Mária kegytemplom, amelynek történetét Mórocz Tamás plébános atya a bennünket köszöntő bevezetőjében szépen elmondott és amely

templom mennyezeti freskói Szűz Mária életének legmeghatározóbb pillanatait ábrázolják.

A kegytemplomban tartott szentmisét Zoltán Atya celebrálta a szép számú ministráns csapattal és Tamás atya csodálatos orgonajátékával kísérve. Ez a nap Kalcuttai Szent Teréz emléknapja volt, akiről Zoltán atya szép prédikációban emlékezett meg kiemelve Teréz Anya egyszerűségét Isten és az elesettek iránti alázatát, és a béke szeretetét.

Mórocz Tamás atya újpesti lelki gyakorlaton bemutatott orgonajátékát újra megcsodálhattuk nemcsak a misében felhangzó orgonálásában, hanem külön is hallhattunk egy szép bemutatót. A szentmisét követően külön csoportokra oszlott a közösség. A fiatalok küzdelmes és élvezetes sportversenyeken vettek részt, egy másik csoport Pozsgay Gyuri vezetésével a Kálvária dombra zarándokolt, míg másokat Mórocz Tamás atya a templomban és kegyhely más részein vezetett körbe. Pici égi áldás hullott, de amikor a finom ebéd elfogyasztására került sor, már újra szépen sütött a nap. Az ebédet követően az egyházközségünk világi elnöke, Forstner Berci által felvezetett

témakörökben folytattunk kisebb csoportokban beszélgetést, majd a plénum előtt a csoportvezetők elmondták a közösségépítés szempontjából fontos gondolatokat. Úgy érzem, hogy ez sokat közösségünk összetartó erejének növelésében.

Zoltán Atya áldásával fejeződött be a plébániai napunk. Az autóbusszokkal és a személygépkocsikkal elindultunk hazafelé. Mint minden napért ezért a napért is Hálát adunk Istennek és köszönetet mondunk mindenkinek aki áldozatos munkájával segítette széppé tartalmassá tenni ezt a szép szeptemberi napot.

dr. Szecskó József

Gyermekdalok a bodajki templomkertben

A baba-mama klub is készült egy kis zenés, éneklős ringatóval, hogy közösségünk legfiatalabb tagjai se unatkozzanak a plébániai napon, míg a nagyok sportolnak. Bár az idő kifejezetten őszi és esős volt, szerencsére volt lehetőségünk a templomkertben, egy fenyőfa tövében pikniktakarókon a gyerekekkel együtt énekelni. Legkisebbjeink alacsony létszáma miatt - na és persze egy kis nosztalgizálás végett - , két óvoda ex klubtagunk is besegített a mókába. A Sicra Ifjúsági Énekkar pedig két tagját kölcsönözte nekünk, hogy profi zenei aláfestésünk is legyen a vidám dicsőítő dallamokhoz.

Az aprónép hangszerekből és plüss figurákból válogathatott magának kedvére, hogy még lelkesebben szóljanak a nóták. Volt, többek közt, xilofon, csörgődob, rumbatök, ukulele. Ezeket volt, aki megszólaltatta, és volt, aki csak megrágcsálta:) A puha állatkák és játékbabák, pedig arra voltak hivatva, hogy nagyobb, ovis résztvevőink őket ringassák ölben. Első, dicsőítő énekünkkel meginvitáltuk a Szentlelket, hogy „jöjjön és áradjon szét” köztünk ott Bodajkon is.

Ezután a repertoár a fák sárguló leveleit és a hűvösödő időjárást furulyaszóval is megidézve az őszi témája köré épült, melyet állatos és vonatos népdalok tettek még színesebbé. Megszólalt pár gyermekdal, melyeket templomunkban a misék végén szoktak együtt énekelni Gyuri bácsival az izgó-mozgó bölcsisek és ovisok. Az előre eltervezett énekek után spontán előkerültek a nagyobbak és az anyukák kedvencei Gryllus Vilmostól.

Templomi közösségünkben jelenleg csekélyebb a babák és totyogók száma, így sajnálatunkra a foglalkozáson is kevesebben gyűltünk össze. Ennek ellenére a jelenlévők és anyukáik hangja csodásan zengett Dorka és Berci gitáros kíséretével. Bízunk benne, hogy a plébánia társasága bővülni tud baba-mama klubunkkal együtt, valamint, hogy a jövőben még több kisgyermekes család tapasztalhatja meg a kicsikkel együtt való éneklés varázsát saját rendezvényeinken.

(Skáfár-Darabos Nóri)

Hírek, hirdetések

Hittanórák a plébánián a 2026-27-es tanévben
Plébániánkon a hittanórák a szeptember 14-i héten kezdődnek, egy hét múlva!

Elsőáldozási hittan: keddenként 17.15-kor, 3. osztálytól felefelé. Első alkalom szeptember 15 kedd este 17.15

A már volt elsőáldozók hittanja: 4-5-6-7. osztályosoknak, keddenként 17.15, párhuzamosan az elsőáldozási csoporttal.

Gitáros énekpróba: keddenként 18.30-kor.

Felnőtt bibliaóra: keddenként az esti mise után 18.40-kor.

Ovis-kisgyerek hittan

A tanév folyamán a vasárnapi 9 órai szentmise alatt, az olvasmány után várjuk a az ovis és elsős

gyerekeket, akik a hitoktatóval együtt vonulnak be a szentély bal oldalán levő kis helyiségbe, a szentmise felajánlásáig levő fél órára.

Szentmise napló

Azok a gyerekek, akik nem a Szent János iskolába járnak, itt a templomban kapnak szentmise naplót! A szentmise után osztjuk!

Baba-mama klub:

Kéthetente szerdán délelőtt a plébánián, 9.30-11.30-ig

Nyugdíjas-klub

Kéthetente szerda délelőtt a plébánián, 10-12 óráig.

Bérmálkozás 2027 tavaszán

A bérmálásra jelentkezéshez alsó korhatár a betöltött 14. év. Felső korhatár nincs. Néhány felkészítő találkozó lesz, emellett bentlakásos lelkigyakorlaton való részvétel a fő előkészítő: 2027 március 13-15 között. Hamarosan hirdetjük a részleteket. 26 év feletti felnőtteknek külön személyre szóló megbeszélés lesz, ki, hogyan tud felkészülni, becsatlakozni!.

Katekumen csoport

Az idén is indul felnőtt kezdők hittanja a plébánián. Szerda esténként 19.15 órakor. Várunk minden 15 év feletti érdeklődőt, felső korhatár nélkül, aki vagy nincs is megkeresztelve, vagy nem járt hittanra, nem volt elsőáldozó, vagy szeretne más keresztény felekezetből áttérni a katolikus egyházba! Első alkalom szeptember 30, szerda este 19.15.

Kiváló apostolkodási lehetőség, hogy hívjátok meg olyan ismerősöket, aki még távol jár az egyháztól. A Facebook oldalon, levelező listán levő felhívást, aki tudja továbbírta, ossza meg!

Rózsafüzér ima

Októberi rózsafüzér: hétfőtől péntekig, amikor van esti mise, vagy igeliturgia, előtte 17-30 órától. Minden hónap elsőpéntekjén és hónap 13. napján 17.30 órakor.

Szentségimádás:

Minden pénteken 8.00 – 17 óra között csendes szentségimádás van a templomban. A templom bejáratánál kis asztalnál, aki tud vállalni egy-egy óra templomőrzést, , kérjük iratkozzék fel!

Gyóntatás rend

Minden vasárnap a 11 órai mise alatt, és hónap első vasárnapján a 9 órai mise alatt Urbanek Rudolf piarista atya gyóntat.

Horváth Zoltán plébános atyánál lehet gyónni hónap elsőpéntekjén 17.15-től. Minden szombat, vasárnap este 17.30-tól a miséig. a plébánia kápolnában irodaidőben, szerda és péntek délután 15-17 óra között. Valamint egyénileg megbeszélt időpontokban.

ÚJPESTI RÉGIÓS Ultreya

„Készítsétek elő az Úr útját! Egyengessétek ösvényeit!”

IDŐPONT:
2026. október 18. vasárnap

HELYSZÍN:
Újpesti Egek Királynéja Római Katolikus Plébánia
1041 Budapest, Szent István tér 21.

GYŰLEKEZŐ
13:30-tól, kezdés 14:00

AZ ULTREYA HÁZIGAZDÁJA:
Budapest Újpest Főplébánia és Budapest-Angyalföldi Szent László Plébánia

LELKI VEZETŐ:
Horváth Zoltán atya

18 órakor **Szentmisével** adunk hálát a cursillo mozgalomért és a délután gyümölcseiért, majd **agapéval** zárjuk a találkozót.

Cursilló!

A kereszténység élményszerű rövid tanfolyama. (Kis kurzus 4 napig)

Nagy örömmel és szívünkben mély szeretettel hívunk minden cursillo testvérünket és azokat is, akik érdeklődnek a cursillo mozgalom iránt az Újpesti Régiós Ultreyára, azaz találkozóra. A délután során lehetőségünk lesz, hogy részt vegyünk dicsőítő szentségimádáson, meghallgassuk Horváth Zoltán atya papi tanítását, civil tanúságtételeket, kiscsoportos beszélgetésben vegyünk részt.

Az estét szentmisével majd utána közös agapéval zárjuk!

Aki már részt vett a 4 napos bentlakásos cursilló hétvégén, min, mind örömmel, lelkileg feltöltődve, élményekben gazdagon tért haza.

Ha még nem voltál lelkigyakorlaton, ha nem vagy elkötelezett tagja egy mozgalomnak sem, jelentkezz, szívesen hívunk egy élmény hétvégre.

Főplébániai Hírlevél

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia időszaki hírlevele. Megjelent 400 példányban.

Szerkesztett: Horváth Zoltán plébános. Nyelvi lektor: Mátyus Norbert. Nyomda: Kucsák nyomda, Vác

A következő rendkívüli lapszám október közepén jelenik meg, a plébánia képviselőtestületi választásokra, a jelöltek bemutatkozásával.